

Eveliina Mustola

DRAAMIS

Raamatun kertomuksia draaman keinoin

Opinnäytetyö

CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö

Joulukuu 2017

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Joulukuu 2017	Tekijä/tekijät Eveliina Mustola
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi DRAAMIS – Raamatun kertomuksia draaman keinoin		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala	Sivumäärä 23 + 3	
Työelämäohjaaja Johtava nuorisotyönohjaaja, Hanne Konttila, Ylivieskan seurakunta		
<p>Tässä opinnäytetyössä kokeiltiin draamaharjoitusten hyödyntämistä raamattuhetkissä. Työn hankkeisti Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö, ja raamattuhetket toteutettiin Ylivieskan seurakunnan nuorisotilaisuuksissa. Raamatunkertomukset, joita käytettiin tämän opinnäytetyön toteutuksessa, olivat: tuhlaajapoika ja hänen veljensä, vertaus viinitarhan työmiehistä, laupias samarialainen, Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus sekä eksynyt lammas ja kadonnut hopea- raha.</p> <p>Teoriaosuudessa käsiteltiin draamakasvatusta ja sen eri keinoja, sekä Raamattua ja sen hyödyntämistä työvälineenä seurakunnan työssä. Draamakasvatuksen avulla on luotu raamattuhetkissä käytettävät draamaharjoitukset, ja aiheet on otettu Raamatusta. Teoriaosuudessa on myös käsitelty nuorten osallisuutta seurakunnan toiminnassa, kuten rippikoulussa tai isokoulutuksessa.</p> <p>Raamattuhetket on toteutettu kevään 2017 aikana. Toteutukseen kuului osallistujilta kerätty suullinen palaute, jonka avulla pohdittiin, voisiko tällainen tapa käsitellä Raamattua olla tervetullut seurakunnan toimintaan. Palautteiden perusteella nuoret pitivät vaihtelevasta toiminnasta raamattuhetkissä, ja vastaavaa toimintaa voisi ylläpitää muissakin nuortentilaisuuksissa.</p>		

Asiasanat draama, draamakasvatus, nuorisotyö, Raamattu, Raamis, seurakunta, Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö, Ylivieskan seurakunta
--

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date December 2017	Author Eveliina Mustola
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis THE BIBLE VIA DRAMA. Biblical tales by the means of drama education		
Instructor M.Ed Sari Virkkala	Pages 23 + 3	
Supervisor Leading youth leader, Hanne Konttila, The Parish of Ylivieska		
<p>In this thesis, the use of drama exercises was tested with the bibleworking. The work was carried out by the youth work of Ylivieska parish and the Bible sessions were carried out at the youth events of Ylivieska congregation. The Bible tales used in the implementation of this thesis were: the parable of the lost son, the parable of the workers in the vineyard, the parable of the good Samaritan, Jesus' death and resurrection and the parable of the lost sheep and the parable of the lost silver coin.</p> <p>The theoretical part discussed drama education and its various resources as well as the Bible and its utilization as a tool for the parish work. The drama exercises used in the Bible sessions were created with the aid of drama education and the topics have been taken from the Bible. The theoretical part also discussed the involvement of youths in parish's activities such as confirmation school and young confirmed volunteer training.</p> <p>The Bible sessions were arranged during spring 2017. The implementation included an oral feedback from the participants to discuss whether such a way to work with the Bible could be welcome to the parish work. Based on the feedback youth liked that variant activity in the Bible sessions and found that this kind of activity could be used in other youth events.</p>		

<p>Key words The Bible, congregation, Drama, Drama education, the parish of Ylivieska, Working with the Bible, youthwork,</p>
--

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT.....	3
3 RAAMATTU.....	5
3.1 Raamattu työvälineenä.....	5
3.2 Raamattu nuoren elämässä.....	7
4 DRAAMAKASVATUS.....	9
4.1 Draamakasvatus käsitteenä.....	9
4.2 Prosessidraama ja oppimisprosessi.....	11
4.3 Draaman käyttö seurakunnan työssä.....	12
5 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN KUVAUS.....	14
5.1 Raamattuhetket.....	15
5.2 Ylivieskan seurakunta.....	17
5.2.1 Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö.....	17
5.3 Palaute.....	18
5.4 Kehitettävää raamattuhetkissä.....	19
6 POHDINTA.....	20
LÄHTEET.....	22

LIITTEET

1 JOHDANTO

Teatteri on ollut suuri intohimoni jo pidemmän aikaa. Olen käynyt katsomassa niin ammatti-teatteria, kuin harrastajateatteria ja olen itsekin ollut lukuisissa näytelmissä mukana niin näyttelijänä sekä lipunmyyjänä, kahvionpitäjänä ja muuna työntekijänä, jota teatterissa tarvitaan. Jo pidemmän aikaa olen miettinyt, miten voisin liittää tämän minulle niin rakkaan harrastuksen työhön, jota tulen toivottavasti tekemään tulevaisuudessa. Jonkinlaista draamakasvatusta voisin pitää, mutta miten voisin liittää sen esim. isokoulutukseen, tai rippikouluun.

Raamatun ottaminen hyllystä, sen avaaminen ja lukeminen on aina ollut minulle vaikeaa. Siksi Raamatun tutkiminen ja lukeminen jäi rippikouluun ja isokoulutukseen. Silloin, kun minä olin seurakuntanuori, ei kotiseurakunnassani pidetty mitään raamattukerhoa, mutta olisin toivonut jotain sen tapaista kerhoa meille nuorille, missä olisi voinut tutustua Raamattuun ja sen kertomuksiin. Se olisi ollut yksi syy lisää käydä seurakunnalla, koska ajan viettäminen siellä on ollut minulle todella tärkeää nuorena. Raamattu on siis jäänyt minulle suhteellisen tuntemattomaksi. Tästä lähti idea kokeilla, miten draaman voisi liittää Raamattuun, voisiko Raamatun kertomuksia käsitellä draaman keinoin jotenkin. Päätin lähteä kokeilemaan tätä, ja tästä syntyi opinnäytetyöni.

Rippikoulussa nuorille jaetaan Raamatut, ja niitä käsitellään siellä sekä mahdollisesti isokoulutuksessa. Näin on ainakin Ylivieskan seurakunnassa. Tietääkseni siellä ei ole järjestetty minäkäänlaista raamattukerhoa, missä voisi tutustua Raamattuun. Nykyään Raamattu jää aika pitkälti hyllyn täytteeksi, ja ainakin se itselläni pysyi siellä, kunnes menin isokoulutukseen. Sitteen Raamattu taas jäi hyllyyn. Myöhemmin pääsin opiskelemaan kirkon nuorisotyötä, ja tämän myötä Raamattu ei ole ollut vain kirja hyllyssäni. Olen lukenut Raamattua jonkin verran ja hyödyntänyt sitä hyvin paljon harjoitteluissa ja koulutehtävissä. Tämän lisäksi Raamatun lukeminen on ollut minulle myös vapaa-ajan vietettä.

Pidän Raamatun lukemista ja sen kertomuksien sisäistämistä tärkeänä osana nuoren kehitystä. On tärkeää, että nuoret kokevat Raamatun kertomukset lähelle omaa elämää, ja tämän myötä myös Jumalan. Kristillinen minä on hyvä hahmotella Raamatun ja sen kokonaissanoman valossa. Jumalan kolminaisuuden ymmärtäminen lähtee siitä, että tiedostaa Jumalan olevan Luojamme. Hän on meidät luonut jokaisen yksilöiksi. Jokaisen ihmisen elämä on täten arvokasta ja ainutlaatuista. (Riekkinen 2008, 87.) Toisena on ymmärtäminen anteeksiantamisesta. Se on väkevämpi kasvattaja, kuin ruumiillinen väkivalta. Kristillisessä kasvatuksessa on korostettu sovitusta ja sovintoa Kristuksessa. Tämä siis tarkoittaa Jeesuksen olevan meidän pelastajamme. Hänessä Jumalan rakkaus tuli osaksi tätä ihmiskuntaa, ja Hän myös muistuttaa, kuinka Jumala on anteeksiantavainen. Kolmantena asiana kristittyinä saamme uskoa, että meissä vaikuttaa sama Jumalan henki, joka herätti Jeesuksen kuolleista. Tämä siis tarkoittaa, että Jumala on koko ajan läsnä arjessamme ja elämässämme, missä ikinä liikummekaan ja menemmekään. (Riekkinen 2008, 88.) Nämä kolme asiaa opetetaan Raamatussa ja kun näitä asioita saa sisäistettyä itseensä, ihmisen kristillinen identiteetti kasvaa.

Miten siis toteutin opinnäytetyöni? Alun perin ajattelin, että järjestäisin kerhon, joka kestäisi viisi kertaa. Kerhoon ei kuitenkaan ilmoittautunut tarpeeksi nuoria, joten työelämänohjaajani kanssa mietimme tilaisuuksia, missä käyn pitämässä tällaisen draamiskerran. Etsimme viisi sellaista tapahtumaa, missä nuoria on jo valmiiksi. Viisi kertaa siksi, että kerhokertojakin olisi pitänyt olla viisi. Tilaisuuksiksi valittiin ohjelmallinen nuortenilta, isoskoulutus, yövitis-tapahtuma ja kaksi 8-action iltaa. Yövitis on seurakunnan nuortentiloissa järjestettävä nuortenilta, joka kestää koko yön. Alkaa kiirastorstaina messulla ja päättyy pitkäperjantain aamuna. 8-actionit ovat rippikoululaisille tarkoitettuja iltoja, joihin he kokoontuvat oman rippikouluryhmän kanssa. Näihin viiteen pääsin kokeilemaan draamakasvatusta Raamatun avulla.

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Opinnäytetyössäni on kolme kehittämistehtävää

1. Miten saada draaman avulla Raamattu lähemmäksi nuoren elämää?
2. Draaman hyödyntäminen osana seurakunnan toimintaa.
3. Nuoren itseilmaisun vahvistaminen

Näitä kehittämistehtäviä miettiessäni otin huomioon omat kokemukseni. Koin nuorena tarvitsevani raamattuhetkeä, jolloin syvennyttäisiin Raamattuun ja sen kertomuksiin, ja miten ne voisi tuoda lähemmäksi omaa elämää. Tästä ajatuksesta syntyi ensimmäinen kehittämistehtävä.

Miten saada draama mukaan seurakunnan toimintaan? Mielestäni seurakunnan tulisi ottaa huomioon kaikki erilaiset tavat opettaa Raamattua, sillä joillekin nuorille esimerkiksi draaman käyttö voi olla helppo tapa ymmärtää, mitä Raamatun kertomuksilla halutaan meille kertoa. Siksi yritän tuoda tätä yhtä tapaa lähemmäksi seurakuntaa ja näyttää seurakunnan työntekijöille, miten draamaa voi käyttää monilla eri tavoilla hyödyksi esimerkiksi rippikoulun oppitunneilla. Osallistaminen on tärkeä osa nuoren kasvua ja kehitystä. Osallisuudella tarkoitetaan toimimista, vaikuttamista, olemista ja joukkoon kuulumista. Tällaisissa tapauksissa nuori voi itse olla mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa tekemistään. (Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, 22.)

Nuoren itseilmaisun vahvistaminen on mielestäni tärkeää nuoren kasvun kannalta. Itseilmaisun taito tulevaisuutta ajatellen on tärkeää jokaiselle ihmiselle. Itse koen saaneeni rohkeutta ilmaista itseäni enemmän teatteriharrastuksen myötä, ja haluaisin tuoda saman kokemuksen nuorillekin draaman avulla. Yhteenkuuluvuuden kokemus on tärkeää jokaiselle nuorelle. Sen myötä nuorelle tulee kokemus siitä, että hänelle on tilaa. Osallisuus merkitsee yhteyttä,

eli ollaan ja tehdään yhdessä. (Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, 22.) Draaman avulla haluan saada ne kaikista ujoimmatkin ihmiset rohkaistumaan, ja tuomaan esille sen, että virheiden tekeminen on hyvä asia, eikä itseään tarvitse hävetä.

Raamatun kertomusten läpi käyminen on tärkeässä osassa nuoren hengellisessä kasvussa ja kehityksessä. Kehityopsykologista matkaa voi sanoa matkaksi, jossa kaikki minkä on ulosheittänyt itsestään, otetaan takaisin. Tämä merkitsee oman rosoisuuden ja vahvuuden ja kauneuden kohtaamista itsessään jälleen. Itsensä hyväksyminen tarkoittaa ristiriidan hyväksymistä ja sietämistä, eikä sitä, että on kokonaan ristiriidaton. (Holopainen 2008, 357.) Haluan tuoda Raamatun käyttöön aivan uuden näkökulman, joka tekee sen kertomusten kokemisen ja sisäistämisen hauskaksi ja helpoksi.

3 RAAMATTU

Raamattu on kristinuskon pyhä kirja. Se koostuu kahdesta testamentista ja useista eri kirjoista. Raamatun alkupuoliskoa kutsutaan Vanhaksi testamentiksi. Se koostuu kolmestakymmenestäyhdeksästä kirjasta, jotka on jaoteltu lakikirjoiksi (1.-5.Moos.), historiallisiksi kirjoiksi (Joos. -Est.), runollisiksi kirjoiksi (Job. – Laul. I.) sekä profeettojen kirjoiksi (Jes. – Mal.) Jälkimmäistä puoliskoa kutsutaan Uudeksi Testamentiksi, joka koostuu kahdestakymmenestäseitsemästä kirjasta. Uuden testamentin kirjat on jaoteltu evankeliumeihin (Matt., Mark., Luuk. ja Joh.), historian kirjaan (Ap. T.), kirjeisiin (Room. – Juud.) sekä ilmestyskirjaan (Ilm.) Raamatun nimi tulee kreikan kielen sanasta ”gramma”. Sen alkuperäinen merkitys on piirtämistä tarkoittava sana. ”Foinikilaiset kuvat” (kreikaksi ’foinikeia grammata’) oli kreikkalaisten kutsumanimi aakkosille. Sana alkoi myöhemmin merkitä myös nuotteja, kirjeitä, lakeja ja kirjoja. Vaikkakin kristinusko on tullut Suomeen lännestä, on sana ’Raamattu’ tullut idästä venäjän kielestä. Lännessä Raamatun nimi ”biblia, bibel, bible...” on juontunut kreikan ja latinan kielestä. (Thurén 2016, 12.)

3.1 Raamattu työvälineenä

Raamattu on kristinuskon keskeisin teos ja paras oppikirja kaikille mahdollisille oppitunneille. Sitä käytetään seurakunnan työssä pohjana kaikelle. Opinnäytetyössäni otin myös pohjaksi Raamatun Uuden testamentin kertomuksia. Halusin ottaa Jeesuksen vertaustarinoita evankeliumeista ja tuoda niitä esille niin, että nuoret ymmärtäisivät niiden sanoman.

Useasti olen törmännyt tilanteisiin, missä nuoret ottavat Raamatun kertomukset ja niiden sanoman liian tosissaan. Monet toisaalta kyseenalaistavat Raamatun todenmukaisuuden. Tieteen avulla pyritään selvittämään, onko Raamatun aikoihin tapahtuneet tapahtumat tosi. Jumala ei ole ylväs käsite, eikä kristinusko ole aate tai maailmankatsomus. Raamatusta tekee

haavoittuvan se, että Se kertoo Jumalan toiminnasta historiassa. Jumalaa ei voi tutkia, mutta poliittista historiaa voi. (Thurén 2013, 25.) Raamattua ei pitäisi ikinä ottaa niin todesta, vaan sen kertomuksia tulisi pitää ennemminkin vertauskuvallisina. Mutta jos nuoret ajattelevat, että Jumala ei ole toiminut historiassa, voi Hänkin jäädä pelkäksi vertauskuvakseksi. Historian merkityksettömyyden kannalta Raamattu vain heijastelee muinaisten juutalaisten ajatuksia tuonpuoleisesta. Kirja kuitenkin kertoo persoonallisesta Jumalasta, joka vaikuttaa aktiivisesti kansojen ja ihmisten elämään. (Thurén 2013, 25-26.)

Monilla Raamatusta opettavilla henkilöillä on eriäviä mielipiteitä siitä, pitäisikö Raamattua lukea sanatarkasti, vai pitäisikö keskittyä suuriin linjoihin. Monien taustalla oleva ajattelu juontaa juurensa 1800-luvun lopulle tai enintään valistuksen aikaan. Erilaiset aatevirtaukset, kuten uskonnolliset ja poliittiset heijastuvat näkemyksissä siitä, miten Raamattua pitäisi lukea. (Thurén 2013, 29.)

Raamattua käytetään pohjana kaikessa seurakunnan työssä. Esimerkiksi papit valmistelevat saarnansa kirkkovuoden päivään liittyvän evankeliumin pohjalta, nuorten tilaisuuksiin suunnitellaan toiminta ja hartaudet Raamatun kertomusten perusteella ja rippikoulussa opitunnit suunnitellaan Raamatun pohjalta. Myös muutamia työaloja seurakunnalle on tullut Raamatun kautta, kuten lähetystyö ja diakoniatyö.

Raamattua ei käytetä pelkästään seurakunnan työssä, vaan sitä käytetään myös seurakuntalaisten toimesta aktiivisesti. Monet hakevat lohtua Raamatusta, esimerkiksi etsimällä sieltä rohkaisevia kohtia.

On tärkeää myös, miten nuorille opetetaan Raamatun käyttö oikein. Raamatun kohtien etsiminen on helppoa, sillä Raamattu on jaettu kirjoihin, kirjat on jaettu lukuihin, ja luvut on jaettu jakeisiin, että oikean kohdan osaa etsiä Raamatusta. Raamatussa on myös sisällysluettelo, mistä näkee haettavan kirjan sijainti. Esimerkiksi löytyykö Apostolien teot vanhasta, vai uudesta testamentista. Hyvin tärkeä asia muistaa on se, että Raamatun lukeminen ei missään

nimessä ole väärin. Nuorille tulisi opettaa, että Raamatun lukeminen olisi ennemminkin jokapäiväinen tapa ruokkia itseään hengellisesti. Kun Raamattua alkaa kunnolla lukemaan ja tutustua, sieltä löytyy yllättäviäkin elämänohjeita. Niiden pohjalta nuoren on helppo rakentaa omaa hengellistä identiteettiään.

3.2 Raamattu nuoren elämässä

Raamatun sisältö on nykyään nuorille aina vain vieraampaa. Yhteistä tiedollista perustasoa ei juurikaan ole, mitä voisi rippikoulun alkaessa odottaa nuorilta. Rippikoulussa on löydettävä sopiva taso. Yksinkertaisesti on tärkeä lähteä liikkeelle ja tutkia sitä, mikä kirja Raamattu todellisuudessa on. On myös tärkeää mennä Raamatun lukemisessa ja käytössä tarpeeksi syvälle, prosesseihin, jotka tukevat nuorta tämän pohtiessa omaa olemassaoloaan ja identiteettiään. Jumalan pelastava rakkaus ihmisiä kohtaan on ilmeinen Raamatussa. (Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, 37.) Nuorten olisi tärkeä ymmärtää viimeksi mainittu kohta, jotta nuorten ymmärrys uskoomme olisi vahva. Raamatun sanoman voisi tiivistää yhteen kohtaan Raamatussa, jota kutsutaan pienoisevankeliumiksi ja se löytyy Johanneksen evankeliumista luvusta 3 jae 16 (Joh. 3:16). ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

Raamatun lukemisesta ja tutkimisesta pitäisi tehdä nuorille mieluista. Raamattu koukuttaa ja houkuttaa omalla tavallaan Sen lukijaa. Kun avaa kirjan aivan itse, ja jättää tulkitsijat sikseen, ei jää kylmäksi. Pienenkin pätkän lukeminen Jeesuksen puhetta tuntee sisimmässään, joka saa tuntemaan itsessään sen jonkin, joka koskettaa. (Thurén 2013, 10.) Raamatun lukemista voisi ajatella vähän kuin television katsomisena. Televisiosta tulee huomaamattaan imuroitua monenlaista tietoa, asennetta ja käyttäytymismallia. Samalla tyyliä voi ajatella Raamattua. Kun luet sitä, imuroit huomaamattasi tietoa ja elämänarvoa itseesi. (Thurén 2013, 10.) Monilla on

tullut se kokemus Raamatun lukemisesta, että jollain tavalla Luoja puhuu tämän kirjakokoelman kautta. Tästä johtuen Raamattu kertoo ihmisen elämästä eri tavalla, kuin mikään muu teos. Raamattuun tukeudutaan ilman välikäsiä, kun muut neuvot eivät auta. (Thurén 2013, 11.)

Monet kulttuurilliset asiat juontavat juurensa Raamatusta, kuten myös länsimainen oikeuskäsitelmä, sekä pohjoismainen malli huolehtia yhteiskunnan vähäosaisista. (Thurén 2013, 10.) Myös monet lait ja säännöt ovat muokkautuneet yhteiskuntaamme Raamatun avulla. Raamattu on kaiken kaikkiaan monipuolinen kirja, josta monet etsivät vastauksia elämäänsä askarruttaviin kysymyksiin ja pohdintoihin. Raamattu on kirkon elämän perusta ja kristityn matkaopas. Se on myös meille kristityille pyhä kirja. (Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, 36.)

4 DRAAMAKASVATUS

Tämän luvun aiheena on käsitellä draamakasvatusta ja miten sitä voi hyödyntää seurakunnan nuorisotyössä. Puhun tässä luvussa myös nuorten osallisuudesta ja siitä miksi se on tärkeää nykyään ottaa huomioon. Käsitelen myös prosessidraamaa ja miten se oli mukana tämän opinnäytetyön toteutuksessa.

4.1 Draamakasvatus käsitteenä

Sanan ”draama” alkuperänä voidaan pitää kreikan kielistä sanaa ’droména’, joka tarkoittaa riittä, kuten esimerkiksi aikuistumisriittä. Tutkijoiden mielestä draamaksi voi kutsua rooliin astumista ja fiktiossa luomista konflikteista ja jännitteistä. (Østern 2001, 21.) Draama myös viittaa toimintaan draamallisena ilmaisumuotona. Tätä pidetään teatterin erikoispiirteenä. (Østern 2001, 21.)

Draamaa on kaavailtu oppiaineeksi kouluihin jo 1970-luvulla. Se olisi ollut kolmas taideaina kouluissa musiikin ja kuvataiteen rinnalla. (Rusanen 2001, 50.) Ilmaisutaidon todettiin kuuluvan puhe- ja kokonaisilmaisusta, näyttämötoiminnasta ja teatterin yleisökasvatuksesta. Kuiten muissakin taiteellisissa oppiaineissa, myös ilmaisutaidossa painopisteen sanottiin sijoittuvan taitoon, eikä tietoon. Ilmaisutaidosta tehdyn peruskurssin tavoitteena oli rohkaista opiskelijoita omaan ilmaisuun. (Rusanen 2001, 51.)

Draamakasvatusta pyritään käyttämään paljon eri oppimistilanteissa. Draama voi edistää ”laadullista oppimista”. Opetusmenetelmänä käyttämiseen voidaan ottaa neljä lähtökohtaa tarkasteltaviksi. Ensimmäisenä on omiin arvoihin uskomisen. Leikkiminen tulee ihmisille tutuksi jo lapsena ja sitä on vaikea lopettaa. Tämä tulisi hyödyntää eri taidemuotojen välityksellä, sillä ihmisillä on tarve käsitellä merkityksiä symbolisen toiminnan kautta kuvitteellisesti. (Owens & Barber 2001, 10.)

Toinen lähtökohta on käytännön kokemukset. Draamatyöskentely on toiminut motivoivana tekijänä oppimiselle niin juuri koulunsa aloittaneille, kuin juuri koulunsa lopettaville, sekä vangeille. (Owens & Barber 2001, 10.)

Kolmas lähtökohta on empiiriset todisteet. Lukuista draamatarinat ja niiden käyttö eri opetustilanteissa ovat antaneet kokemuksia kaikenikäisille. Tämän myötä draamatyöskentelylle on tullut myös paljon kysyntää lukuisilta tahoilta. Tämä antaa jo jonkinlaista todistetta siitä, että draamalla on vaikutusta. (Owens & Barber 2001, 10.)

Neljäs lähtökohta siihen, miksi draamaa tulisi käyttää, on sen voimaannuttava vaikutus. Draamalla on siis mahdollisuus vaikuttaa. (Owens & Barber 2001, 11.)

Draamakasvatusta voidaan pitää demokraattisena ja kriittisenä toimintana. Yksilöllistä ajattelua suhteessa ryhmiin, pyritään kehittämään draaman avulla. (Owens & Barber 2001, 10.) Draaman avulla voidaan myös varmistaa kaikkien osallisuus oppimiseen. Monesti oppitunneilla oppilaat eivät halua keskittyä olennaiseen oppimiseen, jos oppitunnilla ei ole niin sanottusti mitään tekemistä. Draamaharjoitusten myötä voidaan saada oppilaat osallistumaan tunnin sisältöön ja vaikuttamaan omaa oppimiseen. Pelkästään paikallaan istuminen voi olla puuduttavaa, eikä oppimiseen täten jaksakaan keskittyä. Draaman myötä tunteista saa myös kiinnostavan, vaikka kaikki eivät osallistuisi esimerkiksi pienen näytelmän tekemiseen oppitunnilla.

Teatteri ja draama on aina kuulunut koulumaailmaan jo esihistoriallisesta Kreikasta asti. Sen aikaisten pedagogien mielestä laulu, tanssi ja draama olivat opetuksen perusosia. (Rusanen 2001, 57.) Suomen kouluissa draamaa on aloitettu opettamaan 1970-luvulta asti ja nykyään draamaa käytetään oppimisen metodina kouluissa. Tämän perusteella sen voisi tuoda kaikkiin muihinkin oppimistilaisuuksiin Suomessa. Kuten esimerkiksi seurakuntaan. Tämän

myötä seurakunta saisi lisätoimintaa ja saisi kaikesta tekemisestä seurakuntalaisillekin mielenkiintoista seurattavaa.

4.2 Prosessidraama ja oppimisprosessi

Draama on hyvin monipuolinen tapa käyttää opetustilanteissa. Sen rajattomat tavat hyödyntää erilaisia harjoituksia ja käytäntöjä antavat kattavan kuvan siitä, mitä kaikkea draama pitää sisällään. Se ei ole pelkästään näytelmien luomista kaiken kansan katsottavaksi, vaan se on paljon muuta. Draaman työ tavoissa hyödynnetään tilaa, toimintaa ja aikaa, jonka tarkoituksena on synnyttää merkityksiä, (Owens & Barber 2001, 14).

Prosessidraama- termiä on alettu käyttää 1990-luvun alkupuolella, vaikka työskentelytapana se on ollut jo aikaisemminkin mukana. (Korhonen 2001, 114.) Prosessidraama on tapa, jossa ohjaaja ja ryhmä luovat yhdessä fiktiivisen tilanteen ilman käsikirjoitusta ja yleisöä. Tässä työskentelytavassa on tärkeää reflektoida läpikäytävää tarinaa joko harjoituksen jälkeen tai sen aikana. (Korhonen & Korhonen 2010.)

Toteutin melkein jokaisen raamatuhetken hyödyntäen prosessidraamaa. Tilaisuuksissa oli mukana vain minä, työelämänohjaaja ja nuoret. Millekään kerralle en ollut kirjoittanut käsikirjoitusta, miten pitäisi näytellä tai tehdä jokin asia. Käsittelemämme raamatunkohdan avulla nuoret tekivät harjoitukset, niin kuin olin ohjeistanut. Prosessidraaman avulla nuorille tuntui menevän parhaiten ymmärrys siitä, mikä raamatunkertomusten ydinsanoma on. Palautteiden perusteella he tuntuivat ymmärtäneen, mitä esimerkiksi tuhlaajapoika vertauksella haetaan. Prosessidraama on hyödyllinen ja monipuolinen keino tuoda erilaista oppimistapaa mukaan seurakuntaan.

4.3 Draaman käyttö seurakunnan työssä

Seurakunnan työssä draaman käyttöä en ole nähnyt juurikaan paljon. Seurakunnan järjestämällä pääsiäisvaelluksilla, tai joulupoluilla on nähnyt, kuinka työntekijät ovat draaman kautta ottaneet haltuun Raamatun tarinoita ja esittävät niitä siten seurakuntalaisille. Myöskin monesti on käytetty draamaa Jumalanpalveluksissa saarnan aikana, sekä leireillä ym. tilaisuuksissa, hartautena on saattanut olla pieni näytelmä. Pari kertaa olen nähnyt, kuinka draamaa on käytetty oppimismetodinä. Mutta voisiko sitä saada mukaan vielä enemmän ja enemmän seurakunnan työhön?

Kerran olen ollut kokemassa jumalanpalveluksessa pidettävässä saarnassa draama työskentelyä. Saarnan aiheena oli Jeesus autiomaassa. Kun pappi alkoi puhua kohdasta, jossa Jeesus vaeltaa autiomaassa 40 päivää ja yötä, hän pyysi seurakuntalaisia nousemaan ylös, ja vaeltaamaan paikallaan. Tämän aikana hän puhui siitä, miltä Jeesuksesta on mahtanut tuntua paahattavan kuumassa erämaassa, jossa hän paastosi. Mielestäni tämä oli hyvä tapa saada seurakuntalaiset mukaan saarnan kuuntelemiseen pelkän penkissä istumisen sijaan. Itse ainakin koin tuon kyseisen saarnan jotenkin henkilökohtaiseksi itselle, sillä meidänkin uskoamme kuuluu tämä paastoaminen.

Draaman avulla saataisiin esimerkiksi rippikoululaiset enemmän osallisiksi rippikoulun oppituntien toteutukseen. Nuorten osallisuutta voidaan tukea heitä esimerkiksi ottamalla mukaan rippikoulun suunnitteluun ja vaikuttamaan. Nuorten yksilöllisyyttä, ja osaamista tulisi tukea sekä kartuttaa heidän tietojaan ja taitojaan ja antaa sopivasti vastuuta. (Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, 22.)

En näe ongelmana, miksei draamaa voisi käyttää muussakin seurakunnan työssä, kun vain nuorisotyössä. Draaman voisi ottaa mukavaksi lisäksi kaikkeen työhön, mitä seurakunnassa tehdään. Seurakuntatyön ei tarvitsisi aina vain mennä samalla kaavalla, vaan sitä pitäisi kehittää siinä, missä kaikkea muutakin työtä kehitetään aktiivisesti. Kaikki eivät välttämättä

pidä juuri draamatyöskentelystä, tai eivät tunne sitä omaksi tavaksi tehdä mitään. Tästä päästäänkin siihen, että seurakunnalla tulisi olla mahdollisimman monipuolista tekemistä kaikessa. Esimerkiksi seuroissa voisi olla ihan piristävää pelkän istumisen ja papin saarnan kuuntelemisen lisäksi olla vaikkapa saarnanäytelmä. Näin myös tällaisiin tilaisuuksiin saataisiin toimintaa, ja kaikenikäiset ihmiset olisivat kiinnostuneet enemmän seurakunnan toiminnasta.

5 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN KUVAUS

Aloin valmistella opinnäytetyötäni syksyllä 2016. Syyskuussa 2016 otin yhteyttä Ylivieskan seurakunnan johtavaan nuorisotyönohjaajaan. Hänen kanssaan sovimme palaverin opinnäytetyöhöni liittyen ja hän oli innolla mukana suunnittelemassa kanssani sitä. Päätimme toteuttaa työni ensin kerhona, ja siksi sovimmekin, että aloittaisimme sen mainostamisen jo ennen joulua. Koska tätä työtä lähdettiin kokeilumielessä työstämään, ajattelimme, että kerhokertoja olisi hyvä olla alle kymmenen. Mietinnän jälkeen tulimme siihen tulokseen, että viisi kerhokertaa olisi sopiva määrä. Kerhon mielenkiinnon ja nuorten muiden harrastusten ym. menojen vuoksi ajattelimme viiden kerran olevan hyvä määrä kokeilukerhoksi. Viidessä kerrassa kerkeäisi käydä viisi Raamatun kertomusta läpi eri draamakasvatuksen keinoilla, sekä mielenkiinto pysyisi yllä. Tämän ajattelimme olevan hyvä asia myös siksi, että tällaista kerhoa voisi pitää jatkossakin. Päätimme ensimmäisen kerhokerran olevan 2. helmikuuta 2017, ja viimeisen kerran 2. maaliskuuta 2017. Tällä aikavälillä ehtisi olla viisi kertaa ja ne olisivat juuri ennen hiihtolomaa.

Ajattelin ottaa opinnäytetyöni kohderyhmäksi rippikoulun käyneet nuoret. Tämä ikäryhmä siksi, että rippikoulun käyneissä nuorissa on isoskoulutettavia, joiden toivoin eritoten tulevan koulutukseen. He tarvitsisivat eniten heittäytymiskykyä ja itseilmaisua isosen ja kerhonohjaajan tehtävissä. Siksi kävimmekin seurakunnan nuorisotyön ja varhaisnuorisotyön kalenteria läpi siten, että se olisi juuri sopiva päivä tälle ikäryhmälle. Esimerkiksi heidän ikäryhmästään ei ole kukaan pitämässä varhaisnuorten kerhoa. Kerho suunniteltiin pidettäväksi torstai iltapäivisin. Tilat sain käyttööni Ylivieskan seurakunnan toimitila Pietarin nuorisotilasta Vitiksestä. Sovimme myös, että kiinnostuneet ilmoittaisivat minulle. Ilmoittautumisia tuli 2 kappaletta. Kerhoon itsessään ilmaantui vain yksi nuori loppujen lopuksi. Päätimme perua kerhon, ja saada tämä opinnäytetyö toimimaan jotenkin muuten.

Helmikuussa 2017 pidimme uudestaan palaveria opinnäytetyöhöni liittyen. Päätimme saada suunnittelemani Raamattuhetket toteutettua. Sovimme viisi kertaa keväälle, jolloin voisin pitää nämä hetket. Hetkiksi valikoitui yksi ohjelmallinen nuortenilta, isoskoulutus, kiirastorstain yö nuortenilta, sekä kaksi rippikoululaisille tarkoitettua 8-action iltaa. Kun saimme nämä kerrat mietittyä, varmistimme myös sen, että kaikilla kerroilla on varmasti mukana nuoria.

5.1 Raamattuhetket

Raamattuhetkien palautteet keräsin suullisesti, jotka kirjoitin ylös omiin muistiinpanoihin. Koin tämän tavan olevan helpompaa, sillä joka Raamattuhetkellä oli eri nuoret toimimassa ja oppimassa Raamatusta. Yllättävää oli, ettei kaikki palaute ollut samantyylistä ”ihan ok”- palautetta, vaan sitä osattiin antaa monipuolisesti ja kattavasti. Palautteiden avulla pystyin muokkaamaan aina seuraavia hetkiä ja ne onnistuivat omasta mielestäni suhteellisen hyvin.

Kun suunnittelin raamattuhetkiä, otin huomioon nuorille mahdollisesti ennestään tuntemattoman tavan käydä niitä läpi. Hyödynsin improvisaatioharjoituksia, sekä prosessidraamaa raamattuhetkien suunnittelussa. Monet nuoret olivat olleet draaman kanssa tekemisissä viimeksi alakoulun joulunäytelmissä, eivätkä olleet koskaan törmänneet yhteenkään draama-harjoitukseen. Jokaisen hetken alussa painotin nuorille, että virheiden tekeminen on sallittua, eikä tässä ole mitään hävettävää. Teimme nuorten kanssa suullisen sopimuksen, että kaikki mitä Raamattuhetken aikana puhutaan, ei lähtisi leviämään mihinkään suuntaan. Näin tekemällä sain nuoret rentoutumaan ja tuntemaan turvallisuuden tunnetta. Alkujännitteisyyden yritin viedä pois leikkimällä leikkejä, jotka ovat mukaansa tempaavia ja meneviä. Parilla leikillä yritin käydä läpi myös improvisaatioteatterin perussääntöjä. Mokaaminen sallittu, hyväksy aina toisen ehdotus ja tarjoa uutta ehdotusta. Huomasin tämän olleen hyvä tapa aloittaa hetket.

Aloitin raamattuhetken aina kertomalla, kuka olen ja miksi olen järjestänyt tämänkaltaista ohjelmaa. Pieni esittely alkuun aina siksi, että joka kerralla nuoret vaihtuivat. Seuraavana olin laatinut suullisen sopimuksen, jossa sitouduttiin pitämään kaikki, mitä tämän raamattuhetken aikana tapahtuu ja tehdään omana tietona. Huomasin, että tämä sai nuoret rentoutumaan melkoisesti ja heidän olemuksensa oli turvallinen tämän johdosta. Sopimuksen jälkeen pystyimme aloittamaan harjoitukset, aluksi lämmittelemällä jollain menevällä leikillä. Sen jälkeen päästiin Raamatun kimppuun ja kunnon draamaharjoitusten pariin. Kun raamatunkertomukseen liittyvä draamaharjoitus oli tehty, pääsimme purkuosioon ja sitten palautettiin.

Tällä samalla kaavalla toteutin kaikki raamattuhetket. Toki pienillä muokkauksilla, mm. parilta kerralta jätin leikin ajan puutteen takia kokonaan pois. Kaikkien raamattuhetkien toimivuuteen vaikutti se, miten aktiivisesti nuoret olivat mukana toteuttamassa hetkiä. Joillakin kerroilla nuoret eivät olleet kovin aktiivisia, ja keskittyivät vain omiin asioihinsa, toisin kun olennaiseen. Joillakin kerroilla nuoret tuntuivat olevan niin aktiivisia, ettei meinannut loppua tulla harjoituksista. Kaiken kaikkiaan pidin raamattuhetkiäni muuten onnistuneina ja toimivina kokonaisuuksina.

Raamattuhetkiä pitäessäni huomasin monien nuorien asenteiden muuttuvan kesken harjoitusten. Monet nuoret uskalsivat näyttää nämä teatraaliset puolensa itsessään ja päästää sisäisen näyttelijän esille. Monta kertaa sanoinkin nuorille, että teistä tulisi hyviä näyttelijöitä. Kuten olen itsekin sanonut, oma itsevarmuuteni on kasvanut teatteriharrastuksen myötä. Tämän saman huomasin nuorissa. Heidänkin itsevarmuutensa vain tuntui kasvavan ja kasvavan harjoitusten aikana. Loppuajasta tuntui siltä, niin kuin he eivät olisi häpeilleet mitä sanoivat ja he uskalsivat rohkeasti olla omia itsejään.

5.2 Ylivieskan seurakunta

Ylivieskan seurakunta on n. 14000 jäsenen yhteisö, joka kuuluu Oulun hiippakuntaan ja sijaitsee PohjoisPohjanmaan etelä osassa. Ylivieskan seurakuntaan kuuluu yksi kappeliseurakunta, ja se sijaitsee Merijärvellä. (www.ylivieskanseurakunta.fi.) Ylivieskan seurakunnan alueella on toimintaa Evankelisilla, Uusherännäisillä sekä Kansanlähetyksellä. Ylivieskan seurakunnan kirkko paloi tuhopoltossa pääsiäislauantaina 26. maaliskuuta 2016, mistä johtuen Ylivieskan seurakunnan kirkkona toimii Suvannon kappeli.

5.2.1 Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö

Ylivieskan seurakunnalla työskentelee neljä nuorisotyönohjaajaa. Nuorisotyö järjestää aktiivisesti tekemistä lapsille ja nuorille. Varhaisnuorisotyön puolella järjestetään monipuolisesti kerhoja ja rippikoulun jälkeinen nuorisotyö tarjoaa viikoittaista toimintaa nuorille. Olen pienestä alakoululaisesta asti käynyt seurakunnan järjestämällä leireillä ja myöhemmin käynyt Ylivieskan seurakunnan isoskoulutuksen ja myöhemmin toiminut isosena niin varhaisnuortenleireillä, kuin rippileireilläkin. Olen myös yläkoulu- ja lukioikäisenä käynyt paljon nuortenilloissa ja muissa seurakunnan järjestämässä tilaisuuksissa. Olen pitänyt seurakuntaa toisena kotinani, sillä se on ollut tärkeässä osassa omaa nuoruuttani.

Raamatun lueskelu ja tutkiminen jäi minun osaltani vain rippikouluun ja isoskoulutukseen. Isoskoulutuksen jälkeen olen lueskellut Raamattua hajanaisesti, että olisin voinut tehdä hartauksia leireillä. Kun aloitin yhteisöpedagogi, kirkon nuorisotyönohjaaja opinnot ammattikorkeakoulussa, aloin lukemaan ja tutustua Raamattuun enemmän. Itse aloin sitten miettiä, miksei Ylivieskan seurakunta ole järjestänyt nuorille minkäänlaista raamattukerhoa.

Kysyinkin yhdeltä pisimpään Ylivieskan seurakunnalla työskennelleistä nuorisotyönohjaajalta, Juha Niemelältä miksi raamattukerho ei ole ollut nuorisotyön toiminnassa aikaisemmin. Vastaukseksi sain lyhyesti ja ytimekkäästi, ettei sellaisessa ole ollut kävijöitä. Kymmenkunta vuotta sitten raamattukerhon pitämistä oli kokeiltu, mutta sielläkin oli niukasti kävijöitä. Vastapainoksi kuitenkin jokaisella leirillä, mitä Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö järjestää, pidetään raamis. Niemelän mukaan nuorisotyönohjaajilla on ollut suunnitteilla aloittaa pitämään raamattukerhoa, joka on pääsääntöisesti tarkoitettu nuorille.

5.3 Palaute

Otin raamattuhetkiltäni suullisen palautteen osallistujilta. Suullinen palaute siksi, että osallistujat vaihtuivat ja halusin näin varmistaa, että kaikilta nuorilta tulee annettua edes jotain palautetta. Kirjoitin suulliset palautteet suoraan ylös omiin muistiinpanoihin.

Palaute oli kaikin puolin positiivista. Tokikin joukkoon mahtui ”tylsää tämmöinen jeesustelu”- tyylistä palautetta, mutta kaikki palautehan on jollain tasolla rakentavaa palautetta. Esimerkiksi opinpahan seuraavalla kerralla tekemään mielenkiintoisempia raamattuhetkiä, ettei ne ole niin tylsiä. Muuten palaute oli oikein mukavaa kuunneltavaa ja etenkin nuorilta itseltään kuultuna. Monet ajattelivat tällaisen toiminnan olevan hauskaa ja haluaisivat sitä mahdollisesti jatkossakin.

Näiden palautteiden pohjalta olisi helppo lähteä työstämään raamattukerhoa seurakunnalle. Nuorisotyö saisi uuden toimintamuodon ja uutta tekemistä nuorille. Draamatyöskentelyä voisi taten lisää hyödyntää seurakunnan toiminnassa, kun nuorisolle olisi olemassa lisätekemistä iltapäiviksi koulun jälkeen.

5.4 Kehitettävää raamattuhetkissä

Jokaisen raamattuhetken palautteiden jälkeen, parantelin aina seuraavaa kertaa. Jokaisella kerralla yritin ottaa huomioon sen, että nuoria oli erimäärä ja erilaiset nuoret joka kerralla. Muutamalla kerralla oli myös rippikoululaisia, joille raamattuhetken pitäminen jännitti minua itseäni hyvin paljon. Tässä vaiheessa rippikoululaiset eivät ole kokoontuneet montaa kertaa yhdessä seurakunnalla. Tästä johtuen heihin oli vaikea saada kontaktia ja saada heitä tekemään näitä harjoituksia. Niinpä jouduin tekemään niistä hieman helpotettuja. Rippikoululaisille pidin yhteensä kaksi kertaa. Ensimmäinen kerta ei mielestäni mennyt oikein hyvin, joten seuraavaa kertaa varten tein muutoksia raamattuhetkeen.

Palautteiden perusteella oli hyvä kehittää raamattuhetkiä. Näiden palautteiden perusteella voisi myös ajatella, että raamattukerhoidea voisi alkaa työstää seurakunnalla. Raamattuhetket olisi helppo suunnitella käyttäen hyväksi näiden raamattuhetkien palautetta. Mitä kaivattiin, ja mikä osuus olisi voinut jäädä pois. Näin saadaan myös nuoret vaikuttamaan raamattukerhon sisältöön.

Hyvin paljon minulla itselläni olisi kehitettävää opettajana. Olen aina jännittänyt kaikkia tilanteita, missä joudun opettamaan jotakin asiaa. Paremmin voisin itse suunnitella kaiken sen, mitä puhun nuorille ja mitä haluan heidän ymmärtävän, sillä mitä sanon. Nuorilta oli helpotavaa saada palautetta, missä sanottiin, että ohjaaja oli kiva ja tiesi mistä puhui.

Kehitettävää tarvitsisin myös raamattuhetkien suunnittelussa. Vaikka kuinka yritin suunnitella raamattuhetket huolella ja ajoittaa ne oikein, ne tuntuivat silti jäävän jotenkin vajaiksi. Tuntui, että aikaa oli vaikka kuinka jäljellä, kun sain raamattuhetket pidettyä.

6 POHDINTA

Opinnäytteen tarkoitus oli tuoda uusi näkökulma käsitellä Raamattua ja sen sisältöä nuorille. Raamatun käsittelyn tulisi olla mielekästä jokaiselle ikäryhmälle, ja juuri nuorille toiminnallinen tyyli käsitellä asioita saa heidät kiinnostumaan aiheesta. Tarkoituksena oli myös herätellä raamattukerhoajatusta kotiseurakuntaan.

Opinnäytteen tekeminen on itsessään ollut raskas prosessi. Sen eteen on nähty vuorotellen enemmän ja vähemmän vaivaa tämän kuluneen vuoden aikana. Työn tekeminen oli mukavan haasteellinen kokemus. Itse raamattuhetkien suunnittelu oli helppoa ja mielekästä, mutta joidenkin seissoiden aikana alkoi usko omaan tapaan opettaa hiipumaan. Melkein kaikilla sessioilla oli kuitenkin mielekästä työskennellä, sillä nuoret olivat sekä itselleen, että muille hyvin tsemppaavia. Tapa käsitellä Raamattua, joka on tullut monelle yllätyksenä, on ollut opettavainen kokemus myös itselleni. Olen huomannut itsessäni uusia puolia opettajana ja nuorten kanssa työskentelyssä. Myös minulle itselleni on avautunut muutamat Raamatun kertomuksen sisällöt draaman avulla tätä opinnäytetyötä tehdessäni.

Draaman tuominen enemmän ja enemmän esille nykypäivänä on tärkeää, sillä se on yksi vanhimmista taiteenmuodoista tällä planeetalla, ja se on niin paljon muutakin kuin vain esimerkiksi se näytelmä, jota tullaan katsomaan. Sen hyödyntäminen niin seurakunnan nuorisotyössä, kuin kaikessa muussakin työssä voisi tuoda ihmisille täysin uusia näkökulmia seurakunnan toimintaan. Ei ainoastaan se, että se on hyödyllinen oppimiskeino, vaan myös se, että se antaa seurakunnan toiminnasta rennon ja hyvän vaikutelman. Myöskin se antaa monipuolisen vaikutelman seurakunnan työssä.

Minua on jo pitkään kiehtonut ajatus alkaa teatteriohjaajaksi joskus. Tästä syystä halusin kokeilla, olisiko minusta pitämään tällaista draamantäyteistä raamattuopetusta nuorille. Koska

pidän nuorten ja lasten kanssa työskentelystä, on minua jo pitkään kiehtonut ajatus lastenteatterin pitämisestä. Tämän myötä innostuin kunnolla myös tästä opinnäyteyöstä ja sen tekemisestä. Suunnittelu ja raamattuhetkien pitäminen olivat minulle oma haasteeni, sillä niiden suunnittelu meni sen mukaan, millainen olotila minulla itselläni oli. Myös raamattuhetkien pitämisessä saattoi näkyä esimerkiksi turhautumiseni omaan opettamiseeni.

Voisi melkein sanoa, että teatteri on antanut minulle voimaa iloiseen ja positiiviseen elämään. Koska jaksan itse mukavan harrastuksen parissa mennä eteenpäin, toivon, että näiden raamattuhetkien myötä myös nuorille tuli iloinen ja positiivinen olo draamaharjoituksista. Toivon, että nämä raamattuhetket olisivat tuoneet nuorille eri näkökulman käsitellä Raamatun kertomuksia, ja samalla tuoda positiivista mieltä käyttämällä draamaharjoituksia.

Tämän opinnäyteyön avulla halusin tuoda uuden ja mahdollisesti jopa jännittävän tavan käydä Raamattua läpi. Pelkkä Raamatun lukeminen ei aina riitä. Joillekin ihmisille käytännön tekeminen voi auttaa asioiden sisäistämistä. Tämän näkökulman halusin tuoda esille ja auttaa kotiseurakuntaani hyödyntämään nämä raamattuhetket, jotka sain heille toteuttaa.

LÄHTEET

Holopainen, J. 2008. Kanssakulkijan pedagogiikka hengellisestä matkasta ja matkakumppanuudesta. Teoksessa Porkka, J. (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Porvoo: WS Bookwell oy.

Korhonen, P. 2001. Opettaja ja taiteilija – Allan Owens ja prosessidraama. Teoksessa Korhonen, P. & Østern, A-L. (toim.) Katarsis draama, teatteri ja kasvatus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Owens, A. & Barber, K. 2001. Draamakompassi – prosessidraaman suunnittelu, käytännön työskentely, arviointi ja reflektointi. Jyväskylä, 2010: WS Bookwell Oy.

Riekkinen, W. 2008. Kristillisen kasvatuksen lähtökohtia, kristillisen kasvatuksen lähtökohdista. Teoksessa Porkka, J. (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Porvoo: WS Bookwell oy.

Rusanen, S. 2001. Teatteri – Huutolaislapsi suomalaisessa koulussa. Teoksessa Korhonen, P. & Østern, A-L. (toim.) Katarsis draama, teatteri ja kasvatus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Sovella taidetta- Prosessi draama. 2010. Saatavissa <http://www.sovellataidetta.fi/material/38>. Viitattu 12.12.2017.

Suuri Ihme- Rippikoulusuunnitelma 2017. Kuopio: Grano oy.

Thurén, L. 2013. Raamatun käyttöohje 2. Helsinki: Karas-Sana Oy.

Thurén L. 2016. Raamatun käyttöohje 3. Helsinki: Karas-Sana Oy.

Østern, A-L. 2001. Teatterin merkitys kautta aikojen lasten ja nuorten näkökulmasta. Teoksessa Korhonen, P. & Østern, A-L. (toim.) Katarsis draama, teatteri ja kasvatus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Ylivieskan seurakunta. Saatavissa <http://www.ylivieskanseurakunta.fi/index.php?pid=yleista>. Viitattu 9.12.2017

Kaikki raamattuhetkikerrat

10.3.2017 Tuhlaajapoika (ohjelmallinen oloilta)

- Aloitetaan hetki leikillä Arríva! (Leikissä seistään ringissä. Ringissä kulkee leikkijöiden keskellä viesti. Viestin kulkusuuntaa voi kääntää, tai sen voi vaihtaa toisen pelaajan kanssa tai antaa sen toiselle pelaajalle ringin toisella puolella) Leikin hyöty: Lämmitellä ja saada nuoret rentoutumaan hetkeä varten.
- Jako kahteen ryhmään. Ryhmissä luetaan Raamatun kohta Luuk. 15:11-32 (Tuhlaajapoika
- Ryhmät tekevät kohdasta näytelmän, joka on kuitenkin sijoittunut nykyaikaan.
- Keskustelu, mitä ajatuksia kohta herätti, ja auttoiko tällainen läpikäyminen ydinsanomaa.

25.3.2017 Vertaus viinitarhan työntekijöistä (isoskoulutus)

- Pingviinileikki alkulämmittelyksi. Leikki on laululeikki, missä eriraajat alkavat liikkua vuorotellen. Nuorten rentoutuminen ja lämmittely harjoituksia varten.
- Jako neljään ryhmään. Ryhmissä luetaan läpi Raamatun kohta Matt. 20:1-16 (vertaus viinitarhan työntekijöistä
- Jokaiselle ryhmälle annetaan rooli (työnantaja, viinitarhan tilanhoitaja, aamusta töihin tulleet työntekijät ja iltapäivästä töihin tulleet työntekijät) ryhmät miettivät kysymyksiä esitettäväksi muille "roolihahmoille".
- Tuoliharjoitus. Muodostetaan piiri (ryhmäläiset ovat kaikki vierekkäin) Piirin keskelle laitetaan tuoli. Jokaisesta ryhmästä aina yksi esittää roolihahmossa kysymyksen toiselle roolihahmolle. Se, jolle kysymys on esitetty, menee tuoliin istumaan ja vastaa kysymykseen. Esim. aamun työntekijä kysyy työnantajalta: Miksi maksoit kaikille saman verran palkkaa, vaikka me olemme olleet kauemmin töissä? Johon työnantajan roolissa oleva voi vastata. Kai minä saan omalla omaisuudellani tehdä mitä huvittaa. jne.

- Lopuksi purku ja mietintä, mitä ajatuksia herätti työnantajasta.

13.4.2017 Pääsiäisvitis (Jeesuksen kuolema ja ristiinnaulitseminen)

- Lämmitellään lammasteleikillä. Leikissä yksi pelaajista valitaan paimeneksi, joka valitsee itselleen oman lampaan, joka on toinen pelaaja. Tässä vaiheessa paimenen lampaaksi valittu pelaaja tekee oman lampaan äänensä. Tämän jälkeen paimenelta sidotaan silmät. Sitten kaikki muut leikkijät alkavat liikkua pelialueeksi annettussa tilassa ja tekemään lammasta ääniä. Paimenen tehtävä on löytää se oma lammas, äänien perusteella.

- Tämän jälkeen luetaan Raamatusta Matt. 26 (Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus)

- Nuoret valitsevat itselleen parin. Jokaiselle parille annetaan rooli (Jeesus, Juudas, Pietari, Sotilas, Pontius Pilatus) nuoret keskustelevat hahmosta ja perehtyvät siihen, minkälainen henkilö heidän roolihahmonsa on, miten tämä esimerkiksi puhuu, kävelee yms...

- Näytellään kohta, jossa Jeesus viettää viimeistä ehtoollista, ja Hänet kavalletaan. Kohta näytellään kaksi kertaa (molemmat parista pääsevät näyttämään)

- Purku ja keskustelu siitä, mitä ajatuksia herätti kokea viimeinen ehtoollinen tällaisessa roolissa.

20.4.2017 8-action ilta (laupias samarialainen)

- Lämmittelyleikki kanikanikani. Leikissä pelaajat seisovat ringissä. Yksi pelaajista tekee käsistään kanin korvat ja toistaa jatkuvasti kanikanikanikanikani.... Pelaajan vierellä olevat ihmiset pomppivat. Pelaaja sanoo jonkun toisen ringissä seisovat pelaajan nimen, ja tämän täytyy tehdä kaninkorvat käsistään ja alkaa toistaa kanikanikanikanikani ja hänen vierellä olevat pomppivat. Leikin kuuluu nopeutua ja nopeutua koko ajan (LEIKKI JÄTETTY POIS AJAN PUUTTEEN VUOKSI)

- Viiteen ryhmään jako

- Luetaan ryhmissä Raamatusta laupias samarialainen Luuk. 10:25-37.

- Jokainen ryhmä kirjoittaa näytelmäkäsikirjoituksen tästä kohdasta. Mahdollisuus myös näytellä oma käsikirjoitus (ei pakollinen)
- Purku ja keskustelu siitä, miten tämä onnistui

4.5.2017 8-action ilta (Kadonnut lammas ja kadonnut hopearaha)

- Leikkinä jälleen lammas leikki (JÄTETTY POIS AJAN PUUTTEEN VUOKSI)
- Jako viiteen ryhmään
- Luetaan Raamatusta Luuk. 15:1-10 (kadonnut lammas ja kadonnut hopearaha)
- Ryhmät muodostavat still-kuvia ko. kohdasta nykyaikaan siirrettynä (mahdollisuus myös piirtää nykyaikainen versio)
- Keskustelu, mitä tämä kertoo Jumalan rakkaudesta